บทที่ 3
มาตรการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนของกฎหมายต่างประเทศ

แนวทางในการให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนของแต่ละประเทศจะมีวิธีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน อันเป็นผลมาจากความแตกต่างของระบบกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมถึงแนวคิดของสังคม แต่โดยรวมของแนวความคิดของการให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนที่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมนั้น เห็นว่าการกระทำความผิดเด็กและเยาวชนนั้นเกิดจากความอ่อนวัย ขาดความยั้งคิด ความรู้สึกผิดชอบ แต่อย่างไรก็ตามผลของการกระทำนั้นก็มิได้แตกต่างจากผู้ใหญ่ และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนของแต่ละประเทศจึงได้มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของเด็กไว้ดังนี้

3.1 ประเทศแคนาดา

The Youth Criminal Justice Act 2002[1] หรือ YCJA ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายในประเทศแคนาดา เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2546 เพื่อรองรับในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนของประเทศแคนาดาต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา กฎหมายฉบับนี้บัญญัติเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน ทั้งในฐานะเหยื่อ พยานหรือผู้กระทำความผิดในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ ในชั้นจับกุม ชั้นสอบสวน ชั้นพิจารณาคดีและชั้นหลังมีคำพิพากษา

The Youth Criminal Justice Act 2002 มาตรา 2 (1) บัญญัติว่า “เยาวชน หมายถึง บุคคลผู้หนึ่งซึ่งปรากฏว่ามีอายุตั้งแต่ 12 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์และให้ร่วมถึงบุคคลผู้ใดที่ได้กระทำความผิดในขณะที่ยังเป็นเยาวชนหรือพบว่าได้กระทำการที่เป็นความผิดตามกฎหมายฉบับนี้”

---

[1] Department of Justice Canada, The Youth Criminal Justice Act 2002. สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2555, *http://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/Y-1.5/index.html.*

ประเทศแคนาดาได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาภายใต้บทบัญญัติของ The Youth Criminal Justice Act 2002 โดยต้องเป็นบุคคลอายุตั้งแต่ 12 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ในขณะที่ได้กระทำความผิดทางอาญา[2] ทั้งนี้รวมถึงบุคคลใดๆ ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือถูกพบว่ามีความผิดในขณะเป็นเยาวชนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนของประเทศแคนาดา มีดังนี้

3.1.1 ขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

1. การห้ามเปิดเผยชื่อหรือข้อมูลอื่นใดของเยาวชนต่อสาธารณะ

The Youth Criminal Justice Act 2002 ไม่อนุญาตให้ผู้ใดเปิดเผยชื่อหรือข้อมูลใดๆ ที่อาจระบุตัวตน เด็กหรือเยาวชนที่อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ต่อสาธารณชนซึ่งหมายความว่าห้ามสื่อมวลชนหรือบุคคลอื่นใดตีพิมพ์หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนของเด็กและเยาวชนผ่านทางสื่อหรือทางอื่นใดก็ตามแก่สาธารณชนโดยเด็ดขาด[3]

เยาวชนตามกฎหมายฉบับนี้หมายถึง ผู้ที่มีหรือไม่มีหลักฐานใดจะโต้แย้งว่ามิได้มีอายุตั้งแต่ 12 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และถูกกล่าวหาว่าภายใต้กฎหมายฉบับนี้ว่าได้กระทำความผิดขณะที่ยังเป็นเยาวชนหรือได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดจริงภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้[4]

2. การห้ามเข้าถึงบันทึกของเด็กและเยาวชน

กฎพื้นฐานของ The Youth Criminal Justice Act 2002 คือห้ามผู้ใดเข้าถึงบันทึกของเด็กและเยาวชน[5] แต่หากบุคคลใดได้รับการอนุญาตไว้ในกฎหมายฉบับนี้ บุคคลนั้นก็สามารถเข้าถึงบันทึกของเด็กและเยาวชนได้[6] เช่น เด็กหรือเยาวชนผู้เกี่ยวข้องกับบันทึกนั้น เหยื่อของการกระทำความผิดนั้น เจ้าพนักงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้นหรืออัยการของรัฐ

---

[2] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 2 (1).

[3] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 110 (1).

[4] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 2 (1).

[5] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 118.

[6] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 119.

3.1.2 การอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

1. การอนุญาตให้เปิดเผยชื่อหรือข้อมูลอื่นใดของเยาวชนต่อสาธารณะ

1.1 ในชั้นจับกุมเมื่อปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนผู้กระทำความผิดหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดยังไม่ถูกจับกุมและเป็นที่พอใจแก่ศาลว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะเป็นอันตรายต่อผู้อื่นและการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนมีความจำเป็นในการจับตัวเด็กหรือเยาวชนผู้นั้น[7] อย่างไรก็ตามการเผยแพร่ข้อมูลจะสามารถทำได้สูงสุดไม่เกิน 5 วันนับแต่มีคำสั่งดังกล่าว[8]

1.2 การเผยแพร่ชื่อของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดต่อสาธารณชนอาจกระทำได้หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารงานยุติธรรม และการเผยแพร่นั้นต้องมิได้มีจุดประสงค์เพื่อเป็นการแจ้งให้ชุมชนรับรู้[9]

นอกจากนั้น The Youth Criminal Justice Act 2002 ยังมีการกำหนดข้อยกเว้นอนุญาตให้เปิดเผยชื่อหรือข้อมูลอื่นใดของเยาวชนต่อสาธารณะในชั้นพิจารณาไว้อีกด้วย คือในกรณีเด็กหรือเยาวชนได้ถูกตั้งข้อหาซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติให้ในข้อหานั้นศาลมีอำนาจที่อาจจะดำเนินการพิจารณาและพิพากษาคดีโดยวิธีการอย่างผู้ใหญ่ได้ (Presumptive Offences)[10] และศาลได้พิพากษาลงโทษโดยวิธีการอย่างผู้ใหญ่[11] การเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนก็สามารถทำได้หรือในกรณีเด็กหรือเยาวชนได้ถูกตั้งข้อหาซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติให้ในข้อหานั้นศาลมีอำนาจที่อาจจะดำเนินการพิจารณาและพิพากษาคดีโดยวิธีการอย่างผู้ใหญ่ได้ (Presumptive Offences)[12] และพนักงานอัยการได้มีคำร้องขอต่อศาลให้ลงโทษเด็กหรือเยาวชนผู้นั้นโดยวิธีการอย่างผู้ใหญ่[13] และศาลได้มีคำพิพากษาตามคำร้องนั้น การเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนก็สามารถทำได้ หรือในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดฐานฆาตกรรมที่มีการไตร่ตรองหรือไม่มีการไตร่ตรองเอาไว้ล่วงหน้า

---

[7] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 110 (4).

[8] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 110 (5).

[9] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 110 (2) (C).

[10] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 2 (1),

(a) ฆาตกรรมโดยเจตนาและไม่เจตนา การฆ่าโดยมิได้ไตร่ตรอง พยายามฆ่าหรือการทำร้ายทางเพศ

(b) ความผิดใดๆ ที่เคยมีคำพิพากษาในคดีก่อนอย่างน้อยสองคดีว่าเป็น ความผิดร้ายแรง

คำพิพากษาให้ความผิดใดเป็นความผิดร้ายแรงนั้น มีที่มาจากการที่ที่พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลว่าความผิดในคดีเยาวชนได้กระทำนั้นเป็นความผิดร้ายแรงและเยาวชนผู้นั้นสมควรที่จะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับผู้ใหญ่และศาลเห็นด้วยกับคำร้องเช่นว่านั้น

[11] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 110 (2) (a).

[12] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 2 (1).

[13] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 110 (2) (a).

ความผิดฐานฆาตกรรมโดยเจตนาหรือโดยประมาทหรือฐานข่มขืนกระทำชำเราจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส หากอัยการร้องขอไม่ให้มีการลงโทษอย่างผู้ใหญ่ ก็ห้ามมีการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน[14]

2. การอนุญาตให้เข้าถึงบันทึกของเด็กและเยาวชน

บุคคลหรือกลุ่มของบุคคลใดๆ อาจได้รับอนุญาตจากศาลเป็นกรณีพิเศษให้เข้าถึงบันทึกได้หากผู้นั้นได้ร้องขอต่อศาล และหากศาลเห็นว่าคำร้องนั้นมีเหตุผล และเป็นที่พอใจแก่ศาลว่าการเปิดเผยบันทึกนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ สำหรับการค้นคว้าวิจัยหรือในด้านการจัดทำสถิติ หรือการเปิดเผยบันทึกนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานยุติธรรม[15]

3.1.3 การกำหนดความรับผิดและบทกำหนดโทษ

1. บทกำหนดโทษของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนโดยไม่ได้รับอนุญาต

หากผู้ใดเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนของเด็กหรือเยาวชนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางอาญาและอาจต้องรับโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 2 ปี[16]

2. บทกำหนดโทษของเข้าถึงบันทึกของเด็กและเยาวชนโดยไม่ได้รับอนุญาต

ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในการห้ามเข้าถึงบันทึกของเด็กและเยาวชนมีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี[17]

3.2 ประเทศออสเตรเลีย

3.2.1 มลรัฐควีนแลนด์

ในมลรัฐควีนแลนด์นั้น สื่อมวลชนมีสิทธิที่จะรายงานการพิจารณาคดีที่มีผู้ต้องหาเป็นเด็กและเยาวชนได้ หากได้รับอนุญาตจากศาล[18] อย่างไรก็ตามต่อมาได้มีการกำหนดห้ามมิให้มีการเผยแพร่ ข้อมูลที่เป็นสาระบุตัวตนของเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา[19]

---

[14] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 65.

[15] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 119 (1) (s).

[16] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 138.

[17] The Youth Criminal Justice Act 2002, มาตรา 119 (1) (s).

[18] The Children's Court Act 1992, section 20 (2).

[19] The Juvenile Justice Act 1992, section 62 (2).

มลรัฐควีนแลนด์ ได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาไว้ในบทบัญญัติของ The Juvenile Justice Act 1992[20] โดยต้องเป็นบุคคลอายุที่มีอายุไม่ถึง 17 ปีบริบูรณ์หรือบุคคลที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้ยังเป็นเด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายนี้ แต่ทั้งนี้ต้องอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์[21]

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนของประเทศออสเตรเลีย มลรัฐควีนแลนด์มีดังนี้

3.2.1.1 ขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

The Juvenile Justice Act 1992 ห้ามมิให้ผู้ใดเผยแพร่ข้อมูลสำคัญที่จะทำให้ระบุตัวตน (Identifying Matter) ของเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา[22]

“กระบวนการยุติธรรมทางอาญา” หมายถึง กระบวนการยุติธรรมใดๆทั้งกระบวนการนั้นก็คือเริ่มต้นให้ความคุ้มครองตั้งแต่มีการจับกุมเด็กและเยาวชน ที่เด็กและเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องและเป็นกระบวนการยุติธรรมสำหรับความผิดอาญาร้ายแรงหรือความผิดอาญาทั่วไป[23]

“Identifying Matter” ข้อมูลสำคัญที่จะทำให้ระบุตัวตนหมายถึง

1. ชื่อ ที่อยู่ โรงเรียน สถานที่ทำงานหรือข้อมูลอื่นใดที่คล้ายกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กและเยาวชนซึ่งถูกกล่าวโทษในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้

2. รูปถ่าย รูปภาพ วิดีโอเทปหรือสื่อบันทึกใดๆที่แสดงให้เห็นถึงหน้าตาของเด็กและเยาวชน อันอาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กและเยาวชนซึ่งถูกกล่าวโทษในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้[24]

“การเผยแพร่” หมายถึง การเผยแพร่ ภายในมลรัฐควีนแลนด์หรือที่อื่นใดต่อสาธารณชนผ่านทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุหรือทางอื่นใดที่เป็นการสื่อสารข้อมูลออกไป[25]

---

[20] The Juvenile Justice Act 1992. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555, จาก *www.legislation.qld.gov.au/LEGISLTN/CURRENT/Y/YouthJustA92.pdf.*

[21] The Juvenile Justice Act 1992, section 6.

[22] The Juvenile Justice Act 1992, section 62 (2).

[23] The Juvenile Justice Act 1992, section 62 (1).

[24] The Juvenile Justice Act 1992, section 62 (1).

[25] แหล่งเดิม.

3.2.1.2 การอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

The Juvenile Justice Act 1992 มิได้กำหนดข้อยกเว้นใดเอาไว้ อันแสดงให้เห็นถึงความเข้มงวดของเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะแก้ไข ฟื้นฟูเยาวชนผู้กระทำผิดมากกว่าที่จะลงโทษ ซึ่งเป็นไปตามหมายเหตุท้าย The Juvenile Justice Act 1992 ที่ได้ให้เหตุผลของเอาไว้ว่าเพื่อจุดประสงค์ในการสนับสนุน การแก้ไขและฟื้นฟูเด็กและเยาวชน และเพื่อปกป้องคุ้มครองจากการถูกตราหน้าจากสังคมว่าเป็นอาชญากร

3.2.1.3 การกำหนดความรับผิดและบทกำหนดโทษ

หากผู้ใดฝ่าฝืนหากเป็นนิติบุคคลมีโทษปรับสูงสุดไม่เกิน 15,000 ดอลล่าร์ (ประมาณ 465,000 บาท) และหากเป็นบุคคลธรรมดา มีโทษปรับสูงสุดไม่เกิน 7,500 ดอลล่าร์ (232,500 บาท)[26]

3.2.2 มลรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย

มลรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย ได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาไว้ใน The Children's Court of Western Australia Act 1988[27] โดยบัญญัติว่าต้องเป็นบุคคลอายุที่มีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์หรือในขณะกระทำความผิดทางอาญามีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ หรือในกรณีที่ขาดหลักฐานในการยืนยันอายุ หากเป็นที่ปรากฏชัดแจ้งว่าบุคคลนั้นอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนของประเทศออสเตรเลีย มลรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย มีดังนี้

3.2.2.1 ขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

The Children's Court of Western Australia Act 1988 ห้ามมิให้ผู้ใดเผยแพร่รายงานการพิจารณาคดีในศาลเด็กและเยาวชนหรือในศาลที่พิจารณาคำร้องอุทธรณ์ที่มาจากศาลเด็กและเยาวชน หากการเผยแพร่นั้นอาจนำไปสู่การระบุตัวของเด็กและเยาวชนในกรณีที่เด็กและเยาวชนนั้นเป็น

1. ผู้ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับการพิจารณาคดีในศาล

2. พยาน

3. ผู้ที่กระทำความผิดหรือเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด

ในการพิจารณาคดีอาญาในศาลสูงสุดหรือศาลชั้นต้น หากศาลได้มีการพิจารณาชั่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ของสาธารณะและประโยชน์ของเด็กและเยาวชนแล้ว อาจมีคำสั่งห้าม

---

[26] The Juvenile Justice Act 1992, section 62 (2).

[27] The Children's Court of Western Australia Act 1988. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555, จาก *http://www.austlii.edu.au/au/legis/wa/consol_act/ccowaa1988385/*

มิให้ผู้ใดเผยแพร่ รายงานการพิจารณาคดีซึ่งมีข้อมูลใดๆ ที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีไม่ว่าจะในฐานะผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับการพิจารณาคดี พยานหรือผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือเป็นจำเลยในคดีนั้น[28]

The Children's Court of Western Australia Act 1988 นั้นให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีในศาลเด็กและเยาวชนในทั้งกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทุกชั้นศาลและทุกฐานะไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหาย พยาน ผู้ต้องหาและจำเลย

3.2.2.2 การอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

เมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกตัดสินว่ามีความผิด กฎหมายห้ามมิให้มีการเผยแพร่รายงานการพิจารณาที่มีข้อมูลอันอาจทำให้ระบุตัวตนของเด็กและเยาวชนได้ก็ตามแต่หากเป็นการเผยแพร่แก่บุคคลตามที่กฎหมายกำหนดก็สามารถทำได้ซึ่งได้แก่

1. ศาล
2. ผู้ซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่ภายใต้กฎหมาย
3. ผู้ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวหรือสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน
4. ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากศาลตามมาตรา 36 (A) (ที่จะกล่าวต่อไป)[29]

ทั้งนี้ก่อนที่ศาลสูงสุดจะมีคำสั่งอนุญาตนั้น ศาลจะต้องพิจารณาชั่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเด็กหรือเยาวชนนั้น ซึ่งในการพิจารณานั้นจะต้องพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้ทั้งหมดหรือข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้[30]

1. อายุ ความปลอดภัยหรือความเป็นอยู่ของเด็กหรือเยาวชน
2. ความปลอดภัยหรือความเป็นอยู่ของบุคคลอื่นนอกจากเด็กหรือเยาวชน
3. ความปลอดภัยหรือความเป็นอยู่หรือความคุ้มครองของทรัพย์สิน
4. ประโยชน์ของสาธารณะในเรื่องที่เกี่ยวกับการหลบหนีเพื่อจุดประสงค์ในการให้ได้เด็กหรือเยาวชนผู้หลบหนีกลับมา
5. ประโยชน์ของสาธารณะในการป้องกันหรือเฝ้าระวังอาชญากรรม

คำสั่งอนุญาตของศาลสูงสุดตามมาตรานี้อาจประกอบไปด้วยวิธีปฏิบัติใดๆ ที่ศาลเห็นว่าเหมาะสมแก่กรณี แต่ทั้งนี้คำสั่งนั้นต้องรวมไปถึงวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ทั้งหมด

---

[28] The Children's Court of Western Australia Act 1988, section 35.

[29] The Children's Court of Western Australia Act 1988, section 36.

[30] The Children's Court of Western Australia Act 1988, section 36 (A) (2).

1. เรื่องใดบ้างที่อนุญาตให้เผยแพร่

2. การเผยแพร่นั้นจะกระทำด้วยวิธีไหน ที่ไหนและเมื่อไร

3. ระยะเวลาของการบังคับใช้คำสั่งนั้น[31]

อย่างไรก็ตามผู้ที่มีอำนาจในการทำคำขอให้เปิดเผยข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการระบุตัวตนของเด็กและเยาวชนตามที่ได้กล่าวมานี้มีเพียงอัยการสูงสุดและอธิบดีกรมตำรวจเท่านั้น[32]

3.2.1.3 การกำหนดความรับผิดและบทกำหนดโทษ

การฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 35 (1) หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติมาตรา 35 (2) นี้เป็นความผิดซึ่งจะต้องถูกลงโทษจากศาลสูงสุดในข้อหาหมิ่นประมาทหรือ หากตัดสินว่ามีความผิดต้องรับโทษปรับ 10,000 ดอลล่าร์ (310,000 บาท) หรือโทษจำคุก 12 เดือน[33]

3.2.3 มลรัฐวิกตอเรีย

มลรัฐวิกตอเรีย ได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาไว้ในบทบัญญัติของ The Children and Young Persons Act 1989[34] โดยต้องเป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดซึ่งมีอายุไม่ถึง 17 ปีบริบูรณ์ แต่มากกว่า 10 ปีในขณะที่ลงมือกระทำความผิดนั้น แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้ที่มีอายุ 18 ปี หรือมากกว่าในเวลาก่อนที่จะมีศาลเด็กแห่งมลรัฐวิกตอเรียและในกรณีที่มีคำสั่งให้รวมไปถึงผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนของประเทศออสเตรเลีย มลรัฐวิกตอเรีย มีดังนี้

3.2.3.1 ขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

รายงานการพิจารณาคดีในศาลเด็กหรือในศาลที่พิจารณาอุทธรณ์ที่มาจากศาลเด็กนั้น The Children and Young Persons Act 1989 ห้ามมิให้ผู้ใดเผยแพร่หรือเป็นสาเหตุให้มีการเผยแพร่ซึ่งรายงานใดๆที่มีข้อมูลซึ่งอาจทำให้สามารถระบุตัวตนของเด็กซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาคดี[35]

การห้ามเผยแพร่ดังกล่าวรวมไปถึงที่ตั้งของศาลเด็กที่มีการพิจารณาคดีนั้น[36]และคู่ความฝ่ายอื่นในการพิจารณาคดีนั้น[37]หรือพยานที่เข้าให้การในการพิจารณาคดีนั้น[38]

---

[31] The Children's Court of Western Australia Act 1988, section 36 (A) (3).

[32] The Children's Court of Western Australia Act 1988, section 36 (A) (3).

[33] The Children's Court of Western Australia Act 1988, section 35 (4).

[34] The Children and Young Persons Act 1989, สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555, จาก *www.legislation.vic.gov.au/domino/Web...nsf/.../89-56a075doc.doc.*

[35] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (a) (ii).

[36] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (a) (i).

การห้ามเผยแพร่นั้นรวมไปถึงรูปภาพของเด็กหรือคู่ความอื่นๆหรือพยานในการพิจารณาคดีนั้นๆ ด้วย[39]

3.2.3.2 การอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

การเผยแพร่รายงานการพิจารณาคดีในศาลเด็กอันอาจทำให้รู้ถึงตัวตนของเด็กซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาคดี[40] รวมไปถึงรูปภาพของเด็กหรือคู่ความอื่นๆหรือพยานในการพิจารณาคดีสามารถกระทำได้หากได้รับการอนุญาตจากผู้พิพากษาอาวุโสในศาลเด็กนั้น[41]

3.2.3.3 การกำหนดความรับผิดและบทกำหนดโทษ

หากผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวในกรณีเป็นนิติบุคคลมีโทษปรับ 50,000 ดอลล่าร์ (1,550,000 บาท) และหากเป็นบุคคลธรรมดา มีโทษปรับ 10,000 ดอลล่าร์ (310,000 บาท) หรือโทษจำคุก 2 ปี[42]

3.2.4 มลรัฐเซาท์ออสเตรเลีย

ในการพิจารณามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเยาวชนในกฎหมายของมลรัฐเซาท์ออสเตรเลียนั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณากฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน 2 ฉบับคือ The Youth Court Act 1993[43] ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจของศาลเยาวชนและ The Young Offender Court Act 1993[44] ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดวิธีปฏิบัติต่อเยาวชนที่กระทำความผิดหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดรวมไปถึงการคุ้มครองสิทธิต่างๆ รวมไปถึงสิทธิส่วนบุคคลของเยาวชนที่กระทำความผิดหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดด้วย

มลรัฐเซาท์ออสเตรเลียได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาไว้ในบทบัญญัติของ The Young Offender Court Act 1993 โดยต้องเป็นบุคคลซึ่งมีอายุ

---

[37] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (a) (ii).

[38] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (a) (iii).

[39] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (1) (b).

[40] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (a) (i).

[41] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (1) (b).

[42] The Children and Young Persons Act 1989, section 26 (a) (ii).

[43] The Youth Court Act 1993. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555, จาก *http://www.legislation.sa.gov.au/LZ/C/A/YOUTH%20COURT%20ACT%201993.aspx*.

[44] The Young Offender Court Act 1993. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2555, จาก *http://www.archive.aiatsis.gov.au/removeprotect/54197.pdf*.

มากกว่า 10 ปีแต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ รวมถึงผู้ที่ในขณะที่ลงมือกระทำความผิดนั้นอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ด้วย[45]

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนของประเทศออสเตรเลีย มลรัฐเซาท์ออสเตรเลีย มีดังนี้

3.2.4.1 ขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

The Young Court Act 1993 ให้อำนาจศาลที่อาจจะสั่งห้ามการเผยแพร่ ไม่ว่าจะในทางใดๆ ซึ่งรายงานการพิจารณาคดีใดๆของเด็กหรือเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือถูกร้องขอการคุ้มครอง[46] และ The Young Offender Court Act 1993 นั้นยังห้ามมิให้ผู้ใดเผยแพร่ไม่ว่าจะในทางใดๆ ซึ่งรายงานของการกระทำหรือกระบวนการใดๆของตำรวจที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน

แต่หากจะมีการเผยแพร่รายงานใดไม่ว่าจะเป็นรายงานตาม The Young Court Act 1993 หรือ The Young Offender Court Act 1993 รายงานนั้นจะต้องไม่มีการระบุซึ่งข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การระบุตัวตนของเด็กหรือเยาวชนหรือข้อมูลที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กหรือเยาวชนนั้น

2. การเปิดเผยชื่อตัว ที่อยู่หรือโรงเรียนหรือรายละเอียดอื่นใด รูปภาพหรือภาพยนตร์ซึ่งอาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นผู้อยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีรวมไปถึงคู่ความฝ่ายอื่นหรือพยาน[47]

การเผยแพร่ข้อมูลใดๆเกี่ยวกับคดีที่มีผู้ต้องหาเป็นเด็กและเยาวชนหากศาลมิได้สั่งห้ามก็สามารถกระทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลใดที่อาจระบุตัวของเด็กหรือเยาวชนผู้นั้นได้

3.2.2.2 การอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน

ศาลมีอำนาจอนุญาตให้มีการเผยแพร่ รายละเอียด รูปภาพหรือภาพยนตร์ซึ่งภายใต้บังคับของ The Young Court Act 1993 หรือ The Young Offender Court Act 1993 ได้ทั้งนี้ศาลอาจกำหนดเงื่อนไขใดซึ่งเห็นว่าเหมาะสมได้[48]

---

[45] The Young Offender Court Act 1993, section 4 (1).

[46] The Young Court Act 1993, section 25 (1).

[47] The Young Court Act 1993, section 25 (1) (b).

[48] The Young Offender Court Act 1993, section 25 (2).

3.2.1.3 การกำหนดความรับผิดและบทกำหนดโทษ

ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติการห้ามเผยแพร่รายงานของเยาวชนทั้งในชั้นศาล[49]และชั้นตำรวจ[50] มีโทษปรับไม่เกินกว่า 10,000 ดอลล่าร์ (310,000 บาท)และในกรณีที่ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนดไว้สำหรับการเผยแพร่นั้น มีโทษปรับไม่เกินกว่า 10,000 ดอลล่าร์ (310,000 บาท) เช่นเดียวกัน[51]

[49] The Young Offender Court Act 1993, section 25 (3).

[50] The Young Court Act 1993, section 13 (3).

[51] The Young Offender Court Act 1993, section 25 (3).